

דף קטז.

עין משפט א. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ג ה"א

אין המומין פוסלין בעוף ל וכן אֶחָד הַזָּכָר וְאֶחָד הַנְּקֵבָה
 בְּעוֹף שְׁלֹא נֶאֱמַר 'תָּמִים זָכָר' אֲלֹא בְּבִהְמָה בְּלֶבֶד. בְּמָה
 דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּמוּמִין קִטְנִים. אֲבָל עוֹף שְׂיִבֵּשׁ גִּפוֹ אוֹ
 נִסְמִית עֵינוֹ אוֹ נִקְטְעָה רִגְלוֹ אָסוּר לְגַבֵּי הַמִּזְבֵּחַ שְׂאִין
 מִקְרִיבִין חֶסֶר כָּלָל. וְכֵן אִם נוֹלַד בּוֹ אַחַת מִן הַטְּרֵפוֹת
 שְׂאוּסְרִין אוֹתָהּ בְּאַכִּילָה הֲרִי זֶה נִפְסָל לְקָרְבָּן:

דף קטז:

עין משפט א.ב.ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ז

הַשּׁוּחַט קֹדְשֵׁי נִכְרִים בַּחוּץ חֵיב מ. וְכֵן הַמַּעֲלֶה אוֹתָן
 בַּחוּץ. וְהַנִּכְרִים מִתְרִין לְהַקְרִיב עוֹלוֹת לְשֵׁם בְּכָל מְקוֹם.
 וְהוּא שְׂיִקְרִיבוּ בְּבָמָה שְׂיִבְנוּ. וְאָסוּר לְסִיעֵן וְלַעֲשׂוֹת

ל. כסף משנה: אין המומין פוסלין בעוף וכו'. בריש פרק ב' דתמורה (דף י"ד) ופ"ג דמנחות
 (דף כ"ה) תמות וזכרות בבהמה ואין תמות וזכרות בעופות. ומ"ש בד"א במומים קטנים
 אבל עוף שיבש גפו או נקטעה ידו או נסמית עינו או נקטעה רגלו אסור לגבי המזבח וכו'. משנה
 בפרק חטאת העוף (דף ס"ח) ובת"כ תמים זכר בבקר תמות וזכרות בבהמה ואין תמות
 וזכרות בעוף יכול שיבש גפו ונסמית עינו ונסקטעה רגלו תלמוד לומר מן העוף ולא כל
 העוף. ומ"ש וכן אם נולד בו אחת מהטריפות וכו'. נתבאר בפרק שקודם זה דטעמא משום
 הקריבהו נא לפחתך וההוא טעמא שייך גם בעוף:

מ. כסף משנה: השוחט קדשי נכרים בחוץ חייב. במשנה פ' ב"ש (זבחים מ"ה) פלוגתא
 דר"ש ור' יוסי ופסק כר' יוסי. ומה שכתב וכן המעלן בחוץ פשוט הוא דדין מעלה שוה לדין
 שוחט: והנכרים מותרים להקריב עולות לשם בכל מקום וכו'. בסוף זבחים (דף קט"ז):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

שְׁלִיחוֹתָן שְׁהָרִי נֶאֱסַר עָלֵינוּ לְהִקְרִיב בַּחוּץ. וּמִתָּר
 לְהוֹרוֹת לָהֶם וּלְלַמְּדֵם הֵיאָךְ יִקְרִיבוּ לְשֵׁם הָאֵל בְּרוּךְ
 הוּא :

עין משפט ד. הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ז ה"ג

כָּל הָעֲצִים הַחֲדָשִׁים כְּשֵׁרִים לַמַּעֲרָכָה. וְלֹא הָיוּ מְבִיאִין
 מִשָּׁל זֵית וְלֹא מִשָּׁל גֶּפֶן מִשּׁוּם יָשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבְאֵלוֹ
 הָיוּ רְגִילִין בְּמִרְבִּיּוֹת שֶׁל הַתְּאֵנָה שֶׁל חֲדָשִׁים שְׂאִינָן
 בִּישׁוּב. וּבְשָׁל אֶגּוֹז וּבְשָׁל עֵץ שָׁמֶן. וְהַגִּזְרִין שֶׁעָשָׂה מִשָּׂה
 אִמָּה אֶרְכָן וְאִמָּה רַחֲבָן וְעַבְדָּן כְּמַחֲק גְּדִישׁ שֶׁל סָאָה
 וּכְמוֹתָן עוֹשִׂין לְדוֹרוֹת:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"ז ה"א

שְׁלֶשָׁה מַחֲנוֹת הָיוּ בַּמִּדְבָּר. מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וְהוּא אֶרְבַּע
 מַחֲנוֹת. וּמַחֲנֵה לְוִיָּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ 'וּסְבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ'.
 וּמַחֲנֵה שְׂכִינָה וְהוּא מִפְּתַח חֲצַר אֶהֱל מוֹעֵד וְלִפְנֵים.
 וּכְנֻגְדָן לְדוֹרוֹת. מִפְּתַח יְרוּשָׁלַיִם עַד הַר הַבַּיִת כְּמַחֲנֵה
 יִשְׂרָאֵל. וּמִפְּתַח הַר הַבַּיִת עַד פְּתַח הָעֶזְרָה שֶׁהוּא שֶׁעַר

ג. כסף משנה: כל העצים החדשים כשרים למערכה וכו' עד ובשל עץ שמן. משנה וגמרא
 בפ' ב' דתמיד (דף כ"ט) ובמקום מה שאמרו בגמרא בתאנה דלא עבדא פירי כתב רבינו
 תאנה של חרשים כלומר של יערים: והגזירין שעשה משה וכו'. מימרא בזבחים פ' קדשי
 הקדשים (ס"ב:):

ד. כסף משנה: שלש מחנות היו במדבר וכו' עד מעלה יתירה בבית עולמים. בפרק בתרא
 בזבחים (דף קי"ו קי"ז):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

נִיקְנוֹר כְּמַחֲנֵה לְוִיָּהּ. וּמִפְתַּח הָעֶזְרָה וְלִפְנֵים מַחֲנֵה
שְׂכִינָהּ. וְהֵחִיל וְעֶזְרַת הַנָּשִׁים מֵעֵלָה יִתְרָה בְּבֵית עוֹלָמִים: